EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.7.2019
COM(2019) 358 final

POROČILO KOMISIJE

Letno poročilo o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Evropski uniji za leto 2017

Kazalo

1. UVOD 2
2. PRAVNA PODLAGA 3
3. METODOLOGIJA IN INFORMACIJE, KI JIH PREDLOŽIJO DRŽAVE ČLANICE 3
4. SEKTOR NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTI NA MORJU V EVROPSKI UNIJI 4
4.1 Naprave in proizvodnja 4
4.2 Inšpekcijski pregledi, preiskave in izvršilni ukrepi v zvezi z dejavnostmi na morju ter regulativni okvir 7
5. PODATKI O INCIDENTIH IN RAVEN VARNOSTI DEJAVNOSTI NA MORJU 9
6. SKLEPNE UGOTOVITVE 11

1. UVOD

To je drugo poročilo Evropske komisije o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Evropski uniji (EU). Prvo poročilo se je nanašalo na varnost v letu 2016 in je bilo objavljeno avgusta 2018.

Pravna podlaga za to poročilo je Direktiva 2013/30/EU[1] Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o varnosti na morju). Cilj te zakonodaje je doseči visoko raven varnosti pri izvajanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju v korist delavcev, okolja, morskih ploščadi in opreme ter gospodarskih dejavnosti, kot sta ribolov in turizem. Določbe direktive, kot jih izvajajo države članice, bodo prispevale k: (i) preprečevanju večjih nesreč, (ii) zmanjšanju števila incidentov ter (iii) zagotovitvi učinkovitega spremljanja nesreč in incidentov za ublažitev njihovih posledic.

Tako kot pri poročilu za leto 2016 je namen tega poročila: (i) zagotoviti podatke o številu in vrsti naprav v EU ter (ii) zagotoviti informacije o incidentih pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju ter o njihovi ravni varnosti. V prihodnjih letih, ko bodo na voljo dodatna poročila, se bo s serijo letnih poročil zagotovilo evidentiranje ravni varnosti pri naftnih in plinskih dejavnostih držav članic na morju.

To poročilo temelji na letnih poročilih in podatkih, ki so jih sporočile države članice v skladu z zahtevami direktive o varnosti na morju. Komisija je prejela podatke od Bolgarije, Hrvaške, Cipra, Danske, Nemčije, Grčije, Irske, Italije, Nizozemske, Poljske, Romunije, Španije in Združenega kraljestva. Večina naprav je v Severnem morju in Atlantskem oceanu (378), 166 naprav je v Sredozemskem morju, 8 v Črnem morju in 2 v Baltskem morju.

Pristojni organi držav članic so v letu 2017 v svojih jurisdikcijah opravljali redne inšpekcijske preglede naprav na morju. Tri države članice (Združeno kraljestvo, Danska in Nizozemska) so po nekaterih incidentih izvedle preiskave v obdobju poročanja. Združeno kraljestvo je izvedlo 16 preiskav v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki ter 2 preiskavi v zvezi z večjima nesrečama. Ena od preiskav Združenega kraljestva v zvezi z večjima nesrečama je v času poročanja še vedno potekala. Danska in Nizozemska sta vsaka izvedli eno preiskavo v zvezi z večjo nesrečo.

Podatki, ki so jih predložile države članice, zlasti o številu in resnosti sporočenih nesreč glede na število naprav, kažejo, da je bila tudi leta 2017 raven varnosti v evropskem sektorju dejavnosti na morju visoka.

[1] UL L 178, 28.6.2013, str. 66.

2. PRAVNA PODLAGA

Komisija mora v skladu s členom 25 direktive o varnosti na morju na podlagi informacij, ki jih sporočijo države članice, objaviti letno poročilo o vplivu naftnih in plinskih dejavnosti na morju na varnost in okolje. Države članice morajo Komisiji vsako leto do 1. junija predložiti letno poročilo z informacijami, navedenimi v Prilogi IX (točki 3) k direktivi o varnosti na morju.

Letna poročila, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 25, morajo vsebovati vsaj informacije o:

(a) številu, starosti in lokaciji naprav;
(b) številu in vrsti opravljenih inšpekcijskih pregledov in preiskav, poleg informacij o vseh izvršilnih ukrepih ali obsodbah;
(c) podatkih o incidentih v okviru enotnega sistema za poročanje v skladu s členom 23;
(d) vseh večjih spremembah regulativnega okvira za dejavnosti na morju;
(e) ravni varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju.

Rok, do katerega morajo države članice objaviti zahtevane informacije, je 1. junij v letu, ki sledi obdobju poročanja (npr. 1. junij 2018 za leto 2017).

Države članice morajo poročila predložiti v enotni obliki, ki je določena v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1112/2014 z dne 13. oktobra 2014. V tej izvedbeni uredbi je določena enotna oblika za izmenjavo informacij o kazalnikih nevarnosti večjih nesreč, ki jih posredujejo izvajalci in lastniki naftnih in plinskih naprav na morju. Poleg tega je v njej določena enotna oblika za objavo informacij o kazalnikih nevarnosti večjih nesreč, ki jih objavijo države članice[2]. V smernicah Komisije[3] z dne 25. novembra 2015 so navedene nadaljnje posebne informacije o izvedbeni uredbi in pojasnila o uporabi enotne oblike poročanja.

3. METODOLOGIJA IN INFORMACIJE, KI JIH PREDLOŽIJO DRŽAVE ČLANICE

Države članice morajo v skladu s Prilogo IX (točko 3) k direktivi o varnosti na morju predložiti jasno opredeljene informacije o incidentih v njihovem naftnem in plinskem sektorju na morju, pri čemer uporabijo predloge iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1112/2014. Predloženi podatki morajo vključevati informacije o naftnih in plinskih napravah na morju v EU, na primer število, vrsto, lokacijo in starost naprav. Poročila držav članic morajo vključevati tudi informacije o številu: (i) inšpekcijskih pregledov, preiskav in izvršilnih ukrepov v zvezi z dejavnostmi na morju; (ii) incidentov po kategorijah in (iii) poškodb.

[2] UL L 302, 22.10.2014, str. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Poleg podatkov o posameznih državah članicah je Komisija ocenila tudi raven varnosti v morskih regijah. Enako je storila tudi pri poročilu za leto 2016. Za ta namen Komisija obravnava: (i) Nemčijo, Dansko, Francijo, Združeno kraljestvo, Irsko in Nizozemsko kot regijo Severnega morja in Atlantika; (ii) Španijo, Grčijo, Hrvaško, Ciper, Italijo in Malto kot sredozemsko regijo; (iii) Bolgarijo in Romunijo kot regijo Črnega morja ter (iv) Latvijo in Poljsko kot regijo Baltskega morja.

Komisija je v svojem letnem poročilu za leto 2017 uporabila podatke, ki so jih predložili Bolgarija, Hrvaška, Ciper, Grčija, Nizozemska, Danska, Nemčija, Irska, Italija, Poljska, Romunija, Španija in Združeno kraljestvo. Druge države članice niso bile dejavne v naftnem in plinskem sektorju na morju ali pa niso predložile informacij, ki bi bile pomembne za to poročilo.

Razen Združenega kraljestva so vse države članice, ki izvajajo naftne in plinske dejavnosti na morju, predložile popolne podatke o vseh svojih napravah. Združeno kraljestvo je dele svojega poročila omejilo na naprave, v zvezi s katerimi je bil opravljen regulativni pregled dokumentacije o oceni tveganja (člen 42(2) direktive o varnosti na morju). To pomeni, da se informacije, ki jih je Združeno kraljestvo predložilo o preiskavah, izvršilnih ukrepih, incidentih in ravni varnosti dejavnosti na morju, torej nanašajo le na 139 naprav (od skupno 188, ki so bile leta 2017 prisotne v epikontinentalnem pasu Združenega kraljestva).

4. SEKTOR NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTI NA MORJU V EVROPSKI UNIJI

4.1 Naprave in proizvodnja

Velika večina naprav na morju[4] v vodah EU je v Severnem morju, in sicer v izključnih ekonomskih conah Združenega kraljestva in Nizozemske (približno 34 % oziroma 28 % naprav na morju v vodah EU). V Sredozemlju je najdejavnejša država članica Italija (25 % vseh naprav v vodah EU), sledi pa ji Hrvaška. V regiji Črnega morja ima Romunija vzpostavljeno naftno in plinsko industrijo na morju, Bolgarija pa je začela izvajati dejavnosti raziskovanja za ogljikovodike na morju, vendar ima zelo omejeno proizvodnjo. Glede na poročila, prejeta od držav članic ob Baltskem morju, ima v tej regiji samo Poljska naprave na morju (glej preglednico 1). V letu 2017 se je poročalo o skupaj 554 proizvodnih in neproizvodnih napravah v vodah EU, kar je za približno 5 % manj (32 naprav manj) kot v letu 2016.

Preglednica 1: Fiksne naprave: „vrste naprav“ po regijah in državah članicah

Regija/država	**Vrsta naprave**					**Skupna sprememba**
	FNP	**NBP**	**FNN**	**PPN**	**Skupa**	

[4] Mobilne vrtalne enote na morju (MODU) niso bile vključene v analizo iz oddelka 4.1.

						j	**od leta 2016**
Baltsko morje		1	1	0	0	**2**	**0**
	Poljska	1	1	0	0	**2**	**0**
Črno morje		7	1	0	0	**8**	**–1**
	Bolgarija	0	1	0	0	**1**	**0**
	Romunija	7	0	0	0	**7**	**–1**
Sredozemlje		16	147	0	3	**166**	**+1**
	Grčija	1	1	0	0	**2**	**0**
	Italija	12	126	0	3	**141**	**+1**
	Španija	1	2	0	0	**3**	**0**
	Hrvaška	2	18	0	0	**20**	**0**
Severno morje in Atlantik		**143**	**212**	**1**	**22**	**378**	**–32**
	Združeno kraljestvo	80	86	1	21	**188**	**–37**
	Irska	0	1	0	1	**2**	**0**
	Danska	10	20	0	0	**30**	**+1**
	Nizozemska	51	105	0	0	**156**	**+4**
	Nemčija	2	0	0	0	**2**	**0**
Skupaj		**167**	**361**	**1**	**25**	**554**	**–32**

(*) FNP – fiksna naprava s posadko; FNN – fiksna neproizvodna naprava; PPN – plavajoča proizvodna naprava; NBP – naprava, ki je (običajno) brez posadke

V letu 2017 se je poročalo o šestih napravah, ki so bile razgrajene v vodah EU: petih v Združenem kraljestvu in eni v Italiji. V istem letu se je poročalo o začetku delovanja dveh novih fiksnih naprav: ene v Združenem kraljestvu in ene na Nizozemskem. Premikanje plavajočih proizvodnih naprav je privedlo do poročanja o eni dodatni napravi. Spremembe v metodah poročanja nekaterih držav članic so prispevale tudi k spremembi števila naprav, o katerih se je poročalo, v primerjavi z letom 2016.

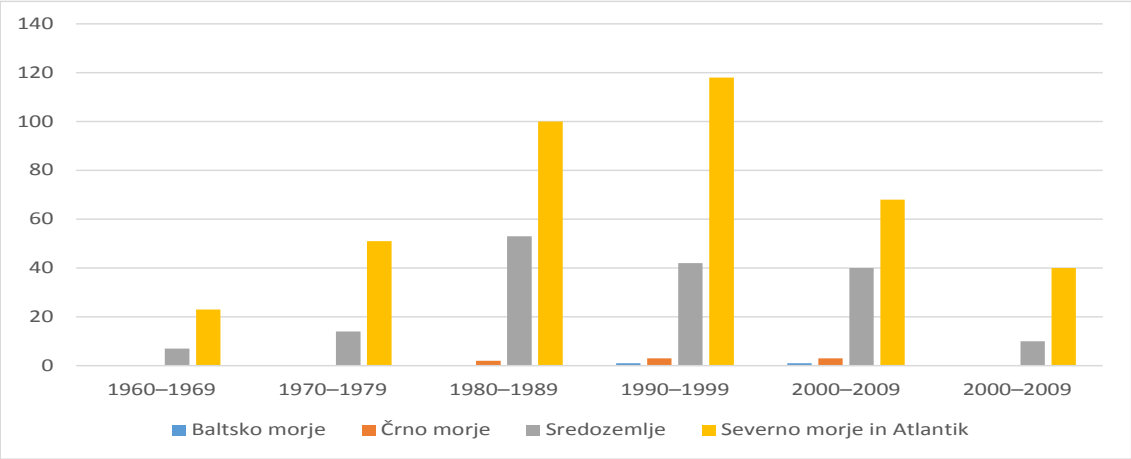
Več kot polovica naprav na morju v vodah EU je začela delovati med letoma 1980 in 2000. Od leta 2010 se je razvoj novih proizvodnih naprav v regiji Severnega morja in Atlantika ter Sredozemskem morju znatno upočasnil (preglednica 2 in slika 1).

Preglednica 2: Število naprav v vodah EU po desetletjih začetka delovanja in regijah (*)

Desetletje začetka delovanja	REGIJA				
	Baltsko morje	**Črno morje**	**Sredozemlje**	**Severno morje in Atlantik**	**Skupaj**
Ni podatkov				6	**6**

1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	40	**54**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	118	**164**
2000–2009	1	3	40	69	**113**
2010–2019	0	0	10	42	**52**
Skupaj	**2**	**8**	**166**	**378**	**554**

(*) V primerjavi s podatki, sporočenimi leta 2016, so bili podatki za leto začetka delovanja naprav popolnejši v poročilih držav članic za leto 2017. Zato obstajajo določena razhajanja med ustreznimi podatki v obeh letih poročanja.

Slika 1: Nove fiksne naprave po desetletjih in regijah

Največji del (približno 94 %) domače nafte in plina v EU se proizvede v regiji Severnega morja in Atlantika (preglednica 3). Daleč največ te nafte in plina prispeva Združeno kraljestvo, sledita pa mu Nizozemska in Danska. V Sredozemskem morju nafto in plin dejavno proizvajata Italija in Hrvaška, v Črnem morju pa ima trenutno samo Romunija opazno proizvodnjo nafte in plina.

Preglednica 3: Proizvodnja nafte in plina na morju v EU v kilotonah ekvivalenta nafte (ktoe)

Regija/država		**Skupna proizvodnja v letu 2017 v ktoe**	**% skupne proizvodnje v EU**	**Sprememba od leta 2016 v ktoe**	**Sprememba od leta 2016 v %**
Baltsko morje		**229,92**	**0,20 %**	**107,01**	**46,5**
	Poljska	229,92	0,20 %	107,01	46,5

Črno morje		**1 509,27**	**1,34 %**	**–49,62**	**–3,3**
	Bolgarija	44,08	0,04 %	–17,7	–40,2
	Romunija	1 465,19	1,30 %	–31,92	–2,2
Sredozemlje		**4 692,36**	**4,15 %**	**–770,04**	**–16,4**
	Hrvaška	691,20	0,61 %	–176,69	–25,6
	Grčija	146,16	0,13 %	–34,35	–23,5
	Italija	3 731,00	3,30 %	–486	–13,0
	Španija	124,00	0,11 %	–73	–58,9
Severno morje in Atlantik		**106 620,27**	**94,31 %**	**–2 312,18**	**–2,2**
	Danska	11 393,00	10,08 %	52	0,5
	Nemčija	1 070,00	0,95 %	31,91	3,0
	Irska	227,40	0,20 %	96,52	42,4
	Nizozemska	12 986,00	11,49 %	–867	–6,7
	Združeno kraljestvo	80 943,88	71,60 %	–1 625,6	–2,0
Skupaj		**113 051,83**	**100,00 %**	**–3 024,82**	**–2,7**

4.2 Inšpekcijski pregledi, preiskave in izvršilni ukrepi v zvezi z dejavnostmi na morju ter regulativni okvir[5]

Pristojni organi držav članic so v svojih jurisdikcijah opravljali redne inšpekcijske preglede naprav na morju. V preglednici 4 je navedeno število inšpekcijskih pregledov naprav na morju, opravljenih v letu poročanja. Število inšpekcijskih pregledov se običajno poveča glede na število naprav. Zlasti italijanski in nemški pristojni organi so v primerjavi z drugimi državami članicami izvedli sorazmerno visoko število inšpekcijskih pregledov glede na število naprav.

Podatki, prejeti o inšpekcijskih pregledih, so precej podobni podatkom, sporočenim v letu 2016. Skupaj je bilo leta 2017 opravljenih manj inšpekcijskih pregledov (630) kot leta 2016 (735). Vendar je bilo vloženega več truda, kar zadeva število delovnih dni na osebo (2 083 delovnih dni na osebo leta 2017 v primerjavi s 1 913 delovnimi dnevi na osebo leta 2016). Preglednica 4 vključuje dva dodatna stolpca, v katerih so navedeni število delovnih dni na osebo na pregledano napravo in deleži pregledanih naprav glede na skupno število naprav za vsako državo članico. Romunija tako kot leta 2016 ni poročala o izvedbi kakršnega koli inšpekcijskega pregleda v letu 2017.

[5] UL L 178, 28.6.2013, str. 78.

Člen 8(1)(b) direktive o varnosti na morju v zvezi z regulativnimi funkcijami pristojnega organa: nadzor usklajenosti izvajalcev in lastnikov s to direktivo, vključno z inšpekcijskimi pregledi, preiskavami in izvršilnimi ukrepi.

Preglednica 4: Število inšpekcijskih pregledov naprav na morju po regijah in državah članicah leta 2017 (*)(**)

Regija/država		**Inšpekcijski pregledi**	**Delovni dnevi na osebo, preživeti na napravi (čas potovanja se ne šteje)**	**Število pregledanih naprav**	**Delovni dnevi na osebo na pregledano napravo**	**Pregledane naprave kot odstotek skupnega števila naprav**
Baltsko morje		**2**	**7**	**2**	**3,50**	**67 %**
	Poljska	2	7	2	3,50	67 %
Črno morje		**1**	**0**	**1**	**0,00**	**11 %**
	Bolgarija	1	0	1	0,00	100 %
	Romunija	0	0	0	0,00	0
Sredozemlje		**304**	**378**	**96**	**3,94**	**56 %**
	Hrvaška	12	2	6	0,33	30 %
	Ciper	2	9	1	9,00	50 %
	Grčija	0	0	0	–	–
	Italija	289	366	88	4,16	61 %
	Španija	1	1	1	1,00	33 %
Severno morje in Atlantik		**323**	**1 698**	**225**	**7,55**	**56 %**
	Danska	18	62	15	4,13	41 %
	Nemčija	10	10	2	5,00	100 %
	Irska	3	32	2	16,00	67 %
	Nizozemska	60	41	49	0,84	30 %
	Združeno kraljestvo	232	1 553	157	9,89	80 %
Skupaj		**630**	**2 083**	**324**	**6,43**	**56 %**

(*) Pri normaliziranih vrednostih je upoštevano število naprav (tj. fiksnih in mobilnih), ki delujejo v jurisdikciji. Pri številkah za Regija/Skupaj je upoštevano, da so bile leta 2017 štiri mobilne naprave opredeljene kot delujoče v več kot eni jurisdikciji (regija Severnega morja).

(**) Preglednica vključuje podatke držav članic, ki so imele leta 2017 v svoji jurisdikciji vsaj eno napravo na morju.

S členom 18 direktive o varnosti na morju so pristojnim organom držav članic podeljene nekatere pravice in pooblastila v zvezi z dejavnostmi in napravami v njihovi jurisdikciji. Te pravice in pooblastila vključujejo pravico do prepovedi dejavnosti in pravico do zahtevanja ukrepov za zagotovitev skladnosti s splošnimi načeli obvladovanja tveganja ter za zagotovitev varnosti pri

opravljanju dejavnosti. Države članice v regiji Severnega morja in Atlantika so v letu poročanja 2017 izvedle štiri take izvršilne ukrepe.

Tri države članice so v obdobju poročanja izvedle preiskave: Združeno kraljestvo, Danska in Nizozemska. Združeno kraljestvo je izvedlo 16 preiskav v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki ter dve preiskavi v zvezi z večjima nesrečama. Ena od preiskav Združenega kraljestva v zvezi z večjima nesrečama je v času poročanja še vedno potekala. Danska je izvedla eno preiskavo v zvezi z večjo nesrečo in prav tako Nizozemska. Skupno število preiskav, izvedenih leta 2017 (20), je primerljivo s številom preiskav, izvedenih leta 2016 (23).

Združeno kraljestvo je leta 2017 za 139 naprav, ki so zajete v tem delu njegovega poročila (od skupno 188 naprav), sprejelo 45 izvršilnih ukrepov, ki so bili večinoma opomini o izboljšanju. Nizozemska je sprejela dva izvršilna ukrepa (upravne kazni). Tako je bilo leta 2107 skupno število sprejetih izvršilnih ukrepov (47) precej večje kot leta 2016 (10).

5. PODATKI O INCIDENTIH IN RAVEN VARNOSTI DEJAVNOSTI NA MORJU

Izmed vseh držav članic, ki izvajajo naftne in plinske dejavnosti, so o incidentih (v skladu s Prilogo IX direktive o varnosti na morju) poročali Združeno kraljestvo, Nizozemska, Danska, Nemčija in Bolgarija.

- V Združenem kraljestvu je bilo leta 2017 30 dogodkov, o katerih je treba poročati, vključno z dvema večjima nesrečama. Ena od teh večjih nesreč se je v času poročanja še vedno preiskovala, zato podrobnosti preiskave niso vključene v to letno poročilo. Glavni vzroki večje nesreče, katere preiskava je bila zaključena v času poročanja, so bili človeška napaka in operativni vzroki v povezavi z neustreznimi navodili/postopki. V poročilo Združenega kraljestva je zajetih 139 naprav (od skupno 188).
- Na Nizozemskem je bilo 13 dogodkov, o katerih je treba poročati, vključno z eno večjo nesrečo. O vzrokih večje nesreče se ni poročalo, saj se je primer v času poročanja še vedno preiskoval.
- Na Danskem je bilo 14 dogodkov, o katerih je treba poročati, vključno z eno večjo nesrečo. O vzrokih večje nesreče se ni poročalo, saj se je primer v času poročanja še vedno preiskoval.
- V Bolgariji je bil en dogodek, o katerem je treba poročati, in nobene večje nesreče.
- V Nemčiji je bil en dogodek, o katerem je treba poročati, in nobene večje nesreče.

V število večjih nesreč so vključeni incidenti, pri katerih bi lahko zelo verjetno prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb, čeprav se to ni zgodilo.

Večina dogodkov, o katerih je treba poročati (79,7 % vseh dogodkov), se je uvrstila v kategorijo nenamernega uhajanja; 13,6 % dogodkov se je nanašalo na izgubo nadzora nad vrtino (aktivacija

varoval proti izbruhu/sistema za preusmeritev), 1,7 % na okvare varnostnih in okoljskih kritičnih elementov in 5,1 % na trčenje plovil. Pri nobenem incidentu ni bilo treba evakuirati zaposlenih.

Preglednica 5: Incidenti po kategorijah (Priloga IX k direktivi o varnosti na morju, raven EU)

Kategorije iz Priloge IX		**Število dogodkov**	**Delež dogodkov v kategoriji**	**Delež vseh dogodkov**	**Število dogodkov (v letu 2016)**
(a)	**Nenamerna uhajanja – skupaj**	**47**	**100,0 %**	**79,7 %**	**25**
	Uhajanje nafte/plina, ki se je vnel(-a) – požari	1	2,1 %	1,7 %	0
	Uhajanje nafte/plina, ki se je vnel(-a) – eksplozije	0	0,0 %	0,0 %	0
	Uhajanje plina, ki se ni vnel	31	66,0 %	52,5 %	13
	Uhajanje nafte, ki se ni vnela	13	27,7 %	22,0 %	7
	Uhajanje nevarnih snovi	2	4,3	3,4 %	5
(b)	**Izguba nadzora nad vrtino – skupaj**	**8**	**100,0 %**	**13,6 %**	**11**
	Izbruhi	0	0,0 %	0,0 %	0
	Aktivacija varoval proti izbruhu/sistema za preusmeritev	6	75,0 %	10,2 %	11
	Okvara pregrade vrtine	2	25,0 %	3,4 %	0
(c)	**Okvara varnostnih in okoljskih kritičnih elementov**	**1**	**100,0 %**	**1,7 %**	**3**
(d)	**Izguba strukturne neoporečnosti – skupaj**	**0**	**–**	**0,0 %**	**2**
	Izguba strukturne neoporečnosti	0	–	0,0 %	0
	Izguba stabilnosti/plovnosti	0	–	0,0 %	1
	Izguba stabilne postavitve	0	–	0,0 %	1
(e)	**Trčenje plovil**	**3**	**100,0 %**	**5,1 %**	**0**
(f)	**Nesreče helikopterjev**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
(g)	**Nesreče s smrtnimi žrtvami (*)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
(h)	**Hude poškodbe petih ali več ljudi v isti nesreči (*)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**
(i)	**Evakuacije zaposlenih**	**0**	**–**	**0,0 %**	**1**
(j)	**Okoljske nesreče (**)**	**0**	**–**	**0,0 %**	**0**

SKUPAJ	**59**	**100,0 %**	**100,0 %**	**42**

(*) Le v primeru povezave z večjo nesrečo

(**) Glede na poročila držav članic se večje nesreče niso štele za okoljske nesreče.

V EU se je skupno število sporočenih incidentov povečalo z 42 leta 2016 na 59 leta 2017, večinoma zaradi večjega števila nenamernih uhajanj. V nasprotju s tem se je število incidentov, povezanih z „izgubo nadzora nad vrtino“, zmanjšalo, in sicer z 11 leta 2016 na 8 leta 2017, število „okvar varnostnih in okoljskih kritičnih elementov“ pa v istem obdobju s 3 na 1. V letu 2017 ni bilo poročil o izgubah strukturne neoporečnosti, za razliko od leta 2016, ko se je poročalo o dveh takih izgubah. Poleg tega v letu 2017 ni bilo poročil o evakuaciji zaposlenih, za razliko od leta 2016, ko je bilo izvedena taka evakuacija.

V letu 2017 se je poročalo o treh trčenjih plovil in dveh okvarah pregrad vrtine, medtem ko v letu 2016 ni bilo nobenega poročila o trčenju plovil ali okvari pregrad vrtine. V letu 2017 so bili skupaj štirje incidenti razvrščeni kot večje nesreče[6], saj bi lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb. Pristojni organi jih še vedno ocenjujejo. Za primerjavo, leta 2016 se je poročalo o dveh večjih nesrečah.

6. SKLEPNE UGOTOVITVE

Število naprav in raven skupne proizvodnje nafte in plina sta se v letu 2017 rahlo zmanjšala v primerjavi z letom 2016 (število naprav se je zmanjšalo s 586 na 554, skupna proizvodnja pa se je zmanjšala za 2,7 %). Število opravljenih inšpekcijskih pregledov in preiskav se ni bistveno spremenilo.

Komisija varnost naftnih in plinskih dejavnosti na morju v EU ocenjuje na podlagi podatkov, ki jih predložijo države članice v skladu z določbami izvedbene uredbe o poročanju. Točnost ocene Komisije je torej odvisna od informacij, ki jih predložijo države članice.

[6] UL L 178, 28.6.2013, str. 73:
Člen 2(1): „večja nesreča“ v povezavi z napravo ali povezano infrastrukturo pomeni:
(a) incident, ki vključuje eksplozijo, požar, izgubo nadzora nad vrtino ali uhajanje nafte, plina ali nevarnih snovi, pri čemer pride ali bi zelo verjetno lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb;
(b) incident, ki povzroči hudo škodo na napravi ali povezani infrastrukturi, pri čemer pride ali bi zelo verjetno lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb;
(c) vsak drug incident, ki vodi do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb petih ali več oseb, ki so na napravi na morju, ki je vir nevarnosti, ali ki opravljajo naftno in plinsko dejavnost na morju v zvezi z napravo ali povezano infrastrukturo, ali
(d) vsako drugo večjo okoljsko nesrečo, ki je posledica incidentov iz točk (a), (b) in (c).
Za določitev ali nek incident predstavlja večjo nesrečo v skladu s točkami (a), (b) ali (d) se naprava na kateri navadno ni stalne posadke, smatra kot da ima stalno posadko.

Tako kot leta 2016, v letu 2017 ni bilo poročil o smrtnih žrtvah. Poleg tega Komisija izraža zadovoljstvo zaradi zmanjšanja števila incidentov v nekaterih kategorijah, kot so izgube nadzora nad vrtino, okvare varnostnih in okoljskih kritičnih elementov ter izgube strukturne neoporečnosti. Seznanjena je s številom večjih nesreč, nenamernih uhajanj, trčenj plovil in okvarah pregrad vrtine. Na podlagi navedenega je mogoče trditi, da je bila leta 2017 raven varnosti v evropskem sektorju dejavnosti na morju visoka.